

ריבקה זוהר:

„גנבתי, רימתי, עשיתי את הכל כדי להשיג

12 מינות ליוס!

הפכתי למכורה. עברתי לגור בבית של חברה שגם היא היתה מסוממת. ביום שעזבתי הודיע לי ביל: „ריבקה, אני רגיל לרמת־חיים מסויימת, ואת צריכה להשאיר לי את המשכורת שלך.“ באור תם הימים הופעתי בניו־יורק ערכי־ערב במועדון פינגאן. נתתי לו את כל שד היה בכיסי, השארתי לעצמי רק 10 דולר. הוא טימטם לי את המוח. בעורמה

או מעולם לא השתמשתי בשום סם. ביל הוא שהשתמש בסמים.

תעופי מפה!

מאתו היום הפכו חיי לסיוט. ולי מלא היתה שליטה עליהם. תוך חודש ימים, מאותו היום הארוך,

אני הייתי בטוחה שהבעיה היא אני, שאני אשה רוחה ומכוערת.

יום אחד פשוט נשברתי. אמרתי לו: ביל, אני אומללה ולא יכולה להישאר כאן. אני רוצה לחזור הביתה, לישראל, להיות עם המישפחה, החברים וכל מה שנשאר מאחוריי.

הוא ענה לי: „בואי ואראה לך איך אפשר להיות מאושרים.“ והוריק לי את הוריקה הראשונה של הראיון בחיי. עד

זמרת זוהר ורופאה נקאו במלון הייתי מתעוררת בקריז וצורחת על הילדה.

ובקסם האישי שלו הוא היה משכנע את כולם שאני פסיכית. הוא סיפר לחברים שחזו מלקרוא סיפרי־מיסתורין אני לא יודעת לעשות כלום. כל זה נודע לי רק מאוחר יותר. אחר־כך הוא התחיל גם להסית את בתי תמה נגדי. הוא אמר לה: „אמא שלך היא ג'נקי (מכורה לסמים).“ מאוחר יותר הוא שיכנע אותה שאמא שלה מתה.

סבלתי מריגשי־אשמה קשים בקשר לבת. היא ראתה אותי לא־פעם מזריקה לווירידים, והיתה שואלת אותי: „אמא, למה את עושה את זה?“

לפעמים, בבוקר, היינו מתעוררות, ואני הייתי בקריזה, כי לא קיבלתי את המנה שהורגלתי לה. תמה היתה מבקשת בקול הנחרר שלה: „אמא, אני רוצה ביצה!“ ואי הייתי צורחת עליה וצועקת: מה ביצה? עיובי אותי? למי יש ראש לכיזה שלך? תעופי מפה!

רק לאחר שהייתי, מאוחר יותר, משיגה את מנת־הסם, הייתי חוזרת לעצמי וקוראת לה: „תמה שלי, יפה שלי, ילדה שלי, מה את רוצה לאכול?“ היא נבהלה ממני. קודם הייתי צורחת עליה, וכמה דקות אחר־כך הייתי מרעיפה עליה אהבה בלי סוף. תמה נשברה וביקשה לעבור לגור עם אביה, ומתוך דיכאון וייאוש הסכמתי. כשאתה מסומם, שום דבר לא מעניין אותך, רק הצורך להשיג את המנה שלך. למי היה איכפת מהילדה? כשהייתי מצלצלת אליה לשאול מה שלומה, היא היתה נבהלת ממני. רק מאוחר יותר הבנתי שמה שגמר את הקשר בינינו סופית היה שטיפת־המוח של ביל.

לא פעם הייתי קובעת איתה פגישה, ופשוט לא מגיעה, כי לא מצאתי את

רופאה נקאו היא אשה ביישנית וסגורה.

רשברתי סופית כשנכנסתי לפני שלוש שנים, לאחר־העיי כודה של בעלי, ביל, ומה שראיתי גרם לי להתעלף. ראיתי את ביל, הגבר שלי, החכם, השרירי, הגברי, שונא־ההומור איים המושבע, מזויין עם בחור בן 17, שעבר איתו כהצגה.

הייתי בשוק. לא ידעתי מה לעשות עם עצמי. זה היה פשוט כאילו הרגו אותי. ואחר־הכך השמוק הזה, ביל, ניסה כמילים יפות לטייח את החרא הזה!

כך סיפרה ריבקה זוהר, כשהיא יושבת בחדרה במלון הילטון. ריבקה, אחת הזמרות הגדולות ביותר שידע עולם־הזמר הישראלי, חזרה ארצה כדי להופיע בפסטיבל אחרי שהות של 10 שנים בארצות־הברית.

מספרת ריבקה: למעשה, לא עזבתי את הארץ כשאני בשיא הקריירה. כבר ארבע שנים קודם לכן ישבתי בבית וניסיתי להיכנס להריון. ביל עבד כחשמלאי כהצגות בארץ. באותה תקופה הוא נתפס כמה פעמים על־ידי המישטרה

כיל החליט שאני לא אשה מושכת. המצב הגיע לזה שבמשך שש השנים האחרונות שהיינו ביחד לא היה לנו שום מגע מיני, אפילו לא ליטוף.

הרופאה הידירה:

„זה לא גימיק!“

יחד עם ריבקה זוהר הגיעה לארץ הרופאה נעמי נקאו (39). ילידת־הארץ שנישאה ליפאני והתגרשה, היא באה כדי לעמוד לצידה של ריבקה כשתעלה בפעם הראשונה לבימה בישראל, אחרי 10 שנים מספרת נעמי:

אני ילידת ירושלים, גרה כבר 25 שנים בניו־יורק. אני רופאה פנימית, גסטרו־לוגית, לדרכי־העניוול. אני חוקרת במכון לחקר האיידס.

את ריבקה זוהר היכרתי באמצעות השירה שלה. שלוש שנים לפני שהיכרתי אותה אישית. אני, כרופאה, לא מדברת אף פעם על החולים שלי. אבל ריבקה ביקשה ממני לספר על המיקרה.

כשהייתי עם ריבקה בארצות־הברית ודיברנו על נסיעתה לארץ, היא הסבירה לי שהיא ביישנית וסגורה, והיא לא אוהבת להתחלק עם העולם במה שקרה לה. שהיא רוצה להגיע לקהל הישראלי דרך השירה. היא תיכננה לעלות לבימה כמו שהיא. בלי איפור, והיא קיוותה שהקהל יקבל אותה בצורה חמה.

יום לפני הנסיעה החליטה ריבקה שהיא תתראיני ותספר את מה שעבר עליה. ואולי באמצעות הסיפור שלה יימצא ישראלי, המשתמש בסמים, שברגע שיקרא מה שקרה לה, ואיך יצאה מזה, זה יעזור לו. אני לא הולכת לעשות מסע נגד הסמים, היא עושה את המסע הזה בדרך הקשה. שבה היא רוצה להתחלק בדבר הנורא שקרה לה, להוציא את כל הליכוף שעבר עליה.

זה סיפור כאוב. דבר שהיא מנסה לשכוח. היא מוציאה את זה החוצה, מה בארץ, לא כדי לפרסם את עצמה, אלא כדי לדבר אל אנשים העוברים את מה שהיא עברה.

אני חושבת שזה המעשה הגדול ביותר שהיא עשתה בחייה. אני רוצה שאנשים יידעו את זה, ויבינו שזה לא גימיק. היא לא מספרת את הסיפור כדי להתפרסם.